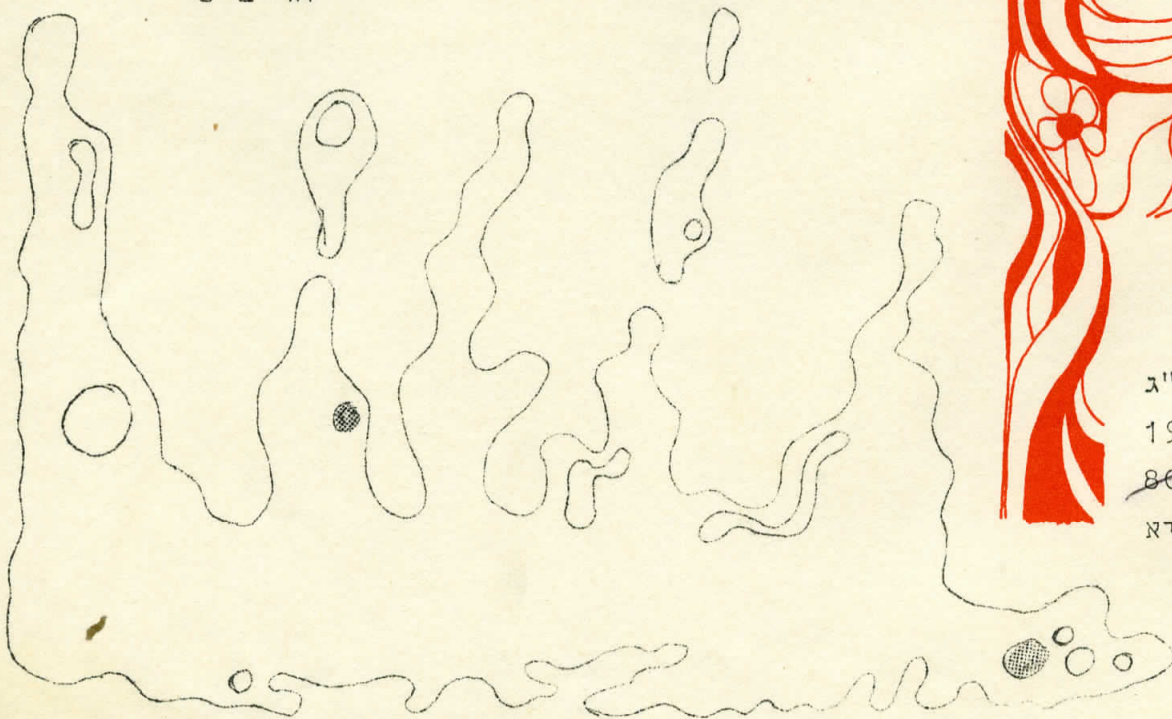

דברי הכפר

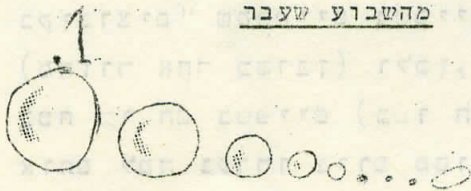
כל דור נקרע בין הרצון
לכבד את קודמו לבין השאיפה
לשנות ולשפר;
כל בן, לבו שסוע בין אהבת
אביו מולידו, לבין הצורך להיות
אחר ונאמן לעצמו; וכל בת,
בעוד שהיא מציתת לאמה חושבת
"את ילדי אגדל טוב יותר".

הריב"ש

י"ד בשבט תשמ"ג
28 בינואר 1983
מספר 802 - 803
כפר הנשיא

אמנון 128

ב.ב. (1) המדור הזה מופיע בלי ציורים
על מנת להבטיח פרסומה.

ב.ב. (2) כל מלך שעדיין לא קבל את כתר ערב שלו, יכול לגשת למחסן
הנגדים לקבל ממינה או שילה בחינם אין כסף. כתרי עבודה
כבר חולקו לתאי הדואר חוץ מאלה שיש להם תוספות של
אבן (בזלת) יקרה. (קוראי מעריב יבינו "בכפר הנשיא
כל חבר (כמעט) מלך").

* כדי להבין כמה גשם ירד השבוע, צריך לדבר עם ביל שרקי,
ודני פרידלנדר שמספרים שיוצאים לעבודה בסירות כל בוקר,
וחוזרים חצי טובעים.
מרדכי כבר הספיק לעשות מקלחת - פשוט לוקח איתו סבון
למטעים. ביחד עם זה מרכז הענף שולח דרך מדור זה, הרבה תודות,
הסרת כובעים, כבוד וכו' למתנדבים ובני משק (המהוללים)
שעובדים כל כך קשה בתנאים כל כך לא נעימים.
חזרו לקטיף מלא ורק מבקשים מכל אחד שיש לו קשר עם האחראי
על מזג האוויר לנסות להשפיע עליו להפסיק את הגשם לשלושה
שבועות.

* טרם חסלנו את בריכות הדגים שלנו מכיוון שלא היה קוורם באספה!
בנתיים, הבריכות התמלאו עוד מיים עקב הגשמים הבלתי פוסקים.

* יש לנו שתי תערוכות משלנו כרגע, ומשניהם תגובות מאד חיוביות.
האחת של דוב ק. בעמק היידן והשני של תלמידותיה של גילה מדר,
בירושלים. התלמידות שגילה מאד גאה בהן הן: שוש א. צביה כ.
ופרבקי ג.

* הולכים ובאים: החיור החמוד של רוני ביוטו מסתובב שוב אצלנו
(גם רוני) אחרי זמן מה באנגליה.
אלישע וולפין נסע לחודש לבקר את משפחתו. הוא לקח באמתחתו הרבה
אהבה למשפחת וולפין מכולנו, פה בבית.

המשך...

2 * נסעו לא כל כך רחוק - מיקה וביקול לסמינר "נקלטום בקיבוצים" שמתקיים בשפיים. גרנר חזר לפני שבוע מאותו הסמינר (מחזור אחר כמובן) ולכן, אם יראה לכם כאילו בעדרים אנשים, זה בטח כי הם בשפיים (כמו החבר'ה בבית הספר שתמיד, כאשר שואלים אותם למה בעדרו ביום מסוים, עונים בלי היסוס שהיו בלשכת הגירוס - זה מכסה הכל).

הם * ילדי כיתת היובל רוצים שגדע שאם בראים, מתוסכלים ומסתובבים ומתוסבכים, הסיבה היא שמאז שמרב ואברן גמרו להדריך אותם, לפני כחמישה חודשים, אין להם מדריך (בעצם הם בראים בפלא, אבל עובדה היא עובדה).

* הם (היובל) גם מסרו שבועיתון "לאשה" מלפני שבוע; למדור שמ... ק.ע. בהריון, בחיל! אפילו לא כותבים פ.כ.ס. (קיצור של כיסוי).

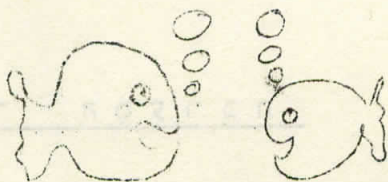
* לבית הספר המקומי הגיע השבוע מפקח - בפעם הראשונה הראשונה, מזה שש שנים. המפקח חדש (בא). בראה אם יעברו עוד שש שנים עד הביקור הבא!

* רות גלעדי (אפשר להפסיק לומר כל פעם אמא של שאולה???) לקחה על עצמה אחריות על ספרית הילדים.

* אחרון - אך לא פחות חשוב - ממש תעבוג לראות לראות את ההתפתחויות בתחום חדר האוכל. דבר האחרון הוא הצמחים ודברי קרמיקה שהופיעו בגיבה מתחת לחדר האוכל על יד המדרגות, בוח לעיניים ולנפש!

שבת שלום,
עדנה

ומה נשמע השבוע???
מה נשמע השבוע - תשמעו בדף הבא!!

* ביום א' האספה אשרה מה שכבר "חגגנו" בליל שבת
סגירת ענף הבריכות. מי שלא טעם מן הדגים למינהם, בתוספת
צ'יפס ומי שלא שמע את הסיפורים מפיו דורות של דיגים -
הפסיד ערב נוסטלגי, מהבה ויוצא דופן.

* יום שבת, שטוף שמש אביבית הפריד בין גשם ועוד גשם וכולם
יצאו לטייל במדרכות.

כ-40 חברים מכל הגילים וויתרו על תענוג זה והתכנסו במועדון
אחר הצהריים. רב הוויכוח היה, כמובן, בענין השער שלא הופיע
של "כל סוטה" והאזירה "התחממה". בהתאם לדעות השונות
והמבוגרות.

* החלפה מהירה לג'רמי שחזר הביתה אחרי ביתוח בברך - לפאול ב.
שחזר מפוריה ולשולמית שעדיין במצאת בצפת אחרי ביתוח.

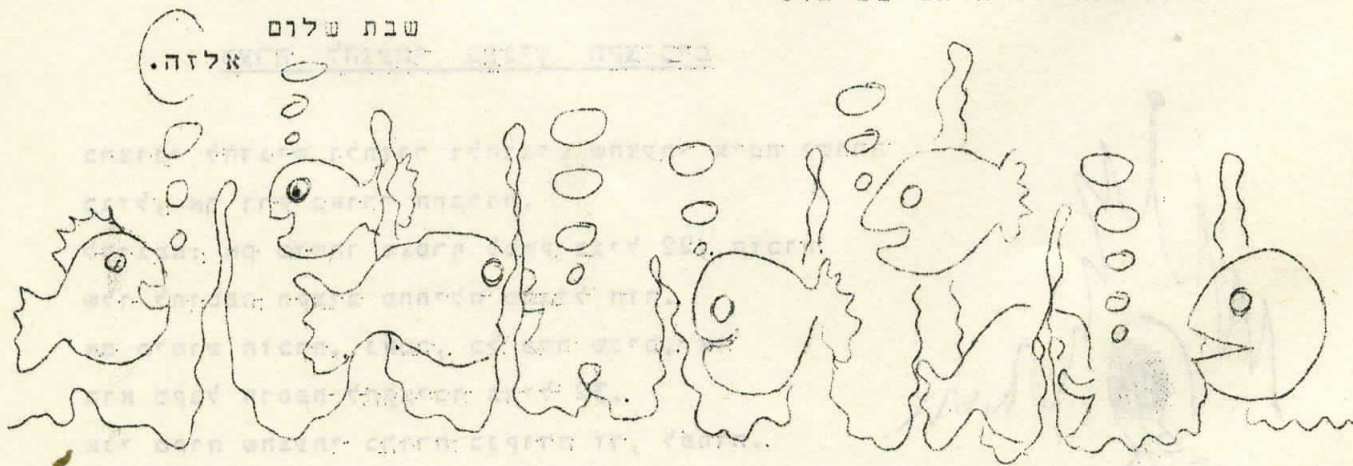
* לאפרת אדלשטיין עם שחזרה מצה"ל הרבה איחולים תקליטה מהירה
בחיי היום יום.

ולארז אפרוט שמתגייס השבוע - שכשוף קל והיה זהיר.

* אורה בן צבי ובעלה בקרו כאן ובאילת לזמן קצר.
היה נחמד לראותם בביגור.

שבת שלום

אלזה.

4

בעוד מילים אלו נכתבות, עדיין מרחף על ראשינו הספק ..
האם נצליח להוציא גליון קריא של העלון.
הבעיות הטכניות ממשיכות לאיים על הוצאה תקינה של "דברי הכפר" כל שבוע
ולא אחד .. אמר לנו "רצוני לכתוב אבל כל עוד אי אפשר לקרוא
שני דפים רצופים או יותר..."!

גם בשיחה שהיתה בשבת האחרונה, במעט הדברים שנאמרו על עלון זה,
הודגש שחברים מתיאשים מן המאמץ לקרוא את שבועי השכפול וההדפסה.

ואם בשיחה עסקינא: השתתפו כ-40 חברים מכל השכבות והשיחה הגיעה
לרמה גבוהה. שלושה מאמרים של רחל א. ג' ק. ג. ושל אילן הוקראו בשיחה
ותוכנן ראוי שיגיע לציבור הרחב. מאמר קצר של יניב בן יהודה מודפס
כלשונו, בלי שינוי לשון ורצוי שהבקורת הבוטה בו תזכה לתשובה כל שהיא.

חבל שרונן לא היה בבית. יש להניח שגליון "כל סוטה" שיוצא במקביל
לעלון זה יכיל תגובה.

בגלל כמות החומר שהצטברה בתא הדואר של "דברי" נאלץ לדחות פרסום
מאמר או שניים ועם הכותבים הטליחה.

שבת שלום,

אריק.

הערה להצעתי בענין תקציבים

ברצוני להדגיש ולחזור ולהדגיש שהצעתי אינה קשורה
בגיל, אך ורק באורך החברות.

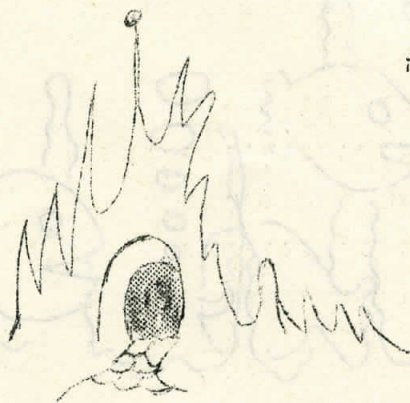
לדוגמא: אם מישהו מצטרף למשק בגיל 22, הזכות
שלו לתוספת תקציב מתחילה מהגיל הזה.

אם מימוש הזכות, נאמר, כל עשר שנים, אז

הוא מקבל תוספת לתקציבו בגיל 32.

אני מקווה שהצעתי ברורה בנקודה זו, לפחות.

מיכאל כהן.

מזנו - טלוב

ימי הולדת - 30 - 5 פברואר

ימי הולדת - 23 - 29 ינואר

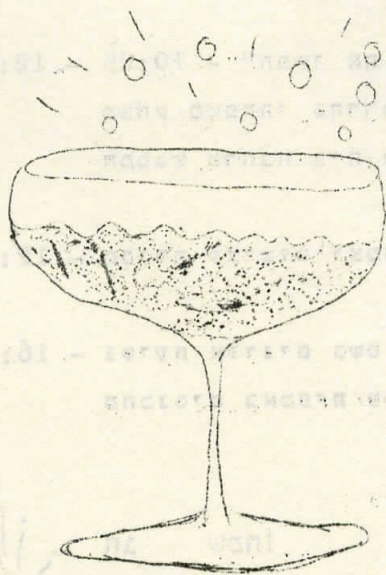
30.1 גב' קלריס ברמן	23.1 רוי בוסקילה
ישראל הדר	נמרוד פלמה
דינה קרמר	24.1 דורית נמינוב
1.2 שוש סלומון	אופיר שובל
ווילי פינקוס	25.1 מופטי ליפשיץ
דודו פלמה	מלווין סימנס
2.2 ליטל עמר	דוד פרנקלין
4.2 בוב וילניר	טליה מרקוביץ
ג'אן-מרק דיין	26.1 לו סגל
5.2 רותי ליפשיץ	27.1 ג'יין חלם-פוטש
איה פרהי (נכדה-ווסרמן)	28.1 יצחק עדר
	ענבל זיגדון (נכדה-ניצן)
	29.1 ג'ון הרמץ
	רביב פרלסון

נישואין - 23 - 29 ינואר

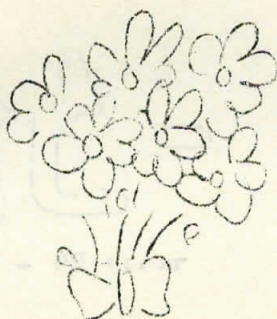
24.1 ליבי ולן ווילנסטראוב

פיטה ודני חייט

28.1 לאה ונחמן כץ

6

ראש השנה לאילנות

תכנית סוף השובע

ליל שבת:-

18:50 - התכנסות בחדר האוכל לסדר ט"ו בשבט -

שכס "ארבע הכוסות" וארוחת ערב. נא לדייק.

21:15 - "בריארת האדם מהיבש הצמחונות".

הרצאה מפי יהודית וטהל, ממושב אמירים, שתדלים

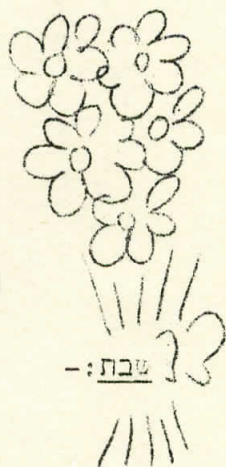
גם אמוץ יורגי.

המרצה תביא גם ספרים למכירה, (המעוניינים-נא להביא

פנקס צ'קים). במועדון.

11:00 - הסרט האוסטרלי המפורסם:-

"פיקניק בצל ההר"

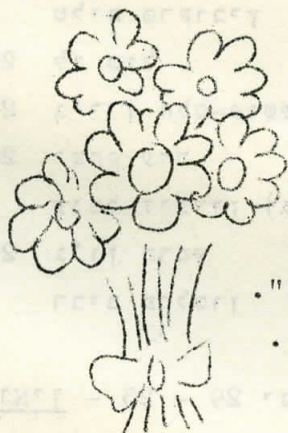

שבת:-

12:00 - 10:00 - "חפשו את המסמון ברמזי השבע".

משחק משפחתי בהדרכת בית הספר המקומי.

המפגש ברחבת בית הספר.

12:00 - מכירת עציצים וצמחי בית ברחבה בין העמודים.

16:00 - נסיעת אלונים בשטח המזבלה הישנה.

מתכנסים באמפיית שרון לשכס ותדרוך.

כולם מוזמנים לכל הארועים.

חג שמח!

צוות ט"ו בשבט

היורד מהכביש הראשי בדיוק בעקול העולה לחדר האוכל, עובר - את המוסך, חולף ליד הסככה שבה מונחים בחנויות אמנותיות חלקי גרוטאות בגווני החום והאפור, יגיע למבנה הראשון שהוקם במחנה הקבוע של כפר - הנשיא - המסגריה.

בבוקר סגריר אחד דחפתי את דלת ההזזה הכבדה ונכנסתי פנימה. באפלולית הקדה הבחנתי בדמות מכורבלת בדובובן, חבושה כובע צמר מעל - האזניים, מברילה ברגים בחפץ בלתי מזוהה (על ידי!).

"בוקר טוב ברוס", ברכתי את המסגר הראשי שלנו. עיניים שובבות מתרוממות כשהידיים ממשיכות להבריג.

"מצאת את המסגריה? אני בטוח שיש חברים שלא יודעים איפה זה".

"אתה עובד פה לבד?" בלי משיס קפצתי ישר על היבלת הלוחצת של הענף.

"תראי" מסביר ברוס, "עד לפני שלש שנים עבדנו בצוותות של עד 10 פועלים, ובצענו כל מיני עבודות, כולל בנייה עצמית במפעל.

מאז ההחלטה על חיסול עבודה שכירה נשארו עט זמניים וחברים/בנים - מזדמנים. כרגע עובד איתנו מרק מהאולפן, אבל רוב הזמניים עובדים

בחקלאות. ג'ורג' נכנס ולמד מעל ומעבר לצפיות שלנו, אבל אני עובד

במקצוע זה כבר 20 שנה... אני מפסיקה את שטף דיבורו, "עשרים?"

אל תגזים".

"בפרוש. כשהגעתי הנה בגיל 19 כבר היו מאחורי המס שנים של לימוד ו

המקצוע, ומאז אני עובד פה, מלבד תקופת השרות בצה"ל. ברוס ממשיך

להסביר ולהבריג ברגים.

העבודה של המסגריה מתחלקת לשני תחומים לפחות - מסגרות -

ואחזקה.

המסגרות היא הצד היותר פשוט - עבודה לחברים ובתי ילדים, כגון מעמיד

אפניים, סככות, מסגרות שונות.

אלה פריטים שאי אפשר לקנות מוכנים, וג'ורג' עוסק רוב הזמן בעבודה

זו. במסגרות נכלל גם הטיפול בצירוד החקלאי הלא ממונע.

(המשך בעמ' 8.ס)

מתוך חוסר ברירה ענפי השדה מבצעים הרבה מהטיפולים בעצמם.

היות ואין הם מקצוענים מסת, זה יש צורך לעיתים קרובות לשלוח עבודות לרופא החוצה - ומצב זה לא טוב לאף אחד. תחת הכותרת "אחזקה" מופיעה רשימה בה ארוכה ומגוונת של נושאים, שאני מתקשה להבין איך אפשר אפילו להתקרב לשליטה על כולם: - ציוד חצר, כגון עגלות נפט, מכון תערובת, אכוס האכלה, בלול, תחנות השאיבה של הפלחה ואבוקדו, בית, אנסטלציה בצאן ובלול, טפול בקיטור, כל הצנרת הראשית מעל קוטר מסוים, וטפול בגנרטור הראשי. מאז שאבי עזב, הוחרף המצב, וגם אחזקת המכונה לשטיפת כלים ומזוג האוויר נופלת על ברוס. עד שיימצא אדם קבוע לשרברבות, המוכן ללמוד את המקצוע בצורה יותר מעמיקה, ברוס היחיד שמחמצא בכל התחומים האלה. "זה די קשה - במיוחד שבדרך כלל הגנרטור מחליט לעשן בעיות ביום - שישי לקראת ערב - ותקלות במכונות שטיפת כלים קורות רק בשבת. זו עבודה פיזית קשה, בלי עונות או שעות קבועות". ובכל זאת - מה יהיה? "אנחנו זקוקים לצוות קבוע של שלושה איש לפחות, שני מסגרים ואיש אחזקה. כבר שמונה (!) שנים מדברים על הוצאתי לתפקיד של סדרן עבודה, ואין מחליף".

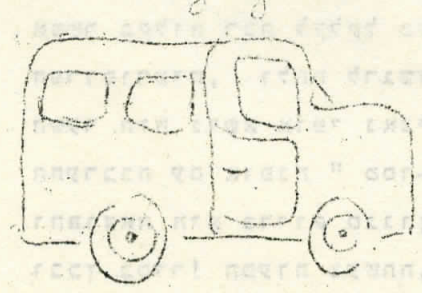
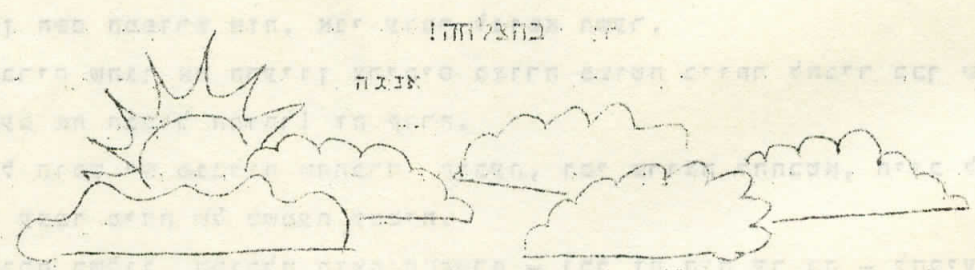
ברוס רוצה קצת להתאונן. כרגע הוא לומד יומיים בשבוע בקורס לריתוך, ונראה תעופתי - ריתוך בדרגה הגבוהה ביותר, שהמתמחה בו מקבל הסמכה מתע"ש ורשיון מחודש כל שישה חודשים. במפעל יש צורך לעבודה זו ליום אחד בשבוע. כרגע מתקיימת שיחות עם רכז השרותים החדש, ומקווים למצא פתרון. פעם ג'ים היה מספל בנושאים אלה, אבל הוא כבר לא יכול.

אני מתכוננת סביבי, במבנה המטולא, החשון, והפרנוץ לרוח, ושואלת - "ומה בדבר שפור תנאי העבודה?"

"לפני חמש שנים קבלנו תכנית רב שנתית לשיפור ושיפוץ אזור המלאכה. כבר הידשנו את מבנה המוסך עם תחנת הדלק שליידר. יש גם משטח רחצה -

מי רוצה להיות מסגר - המשך...

למכוניות, וסככה משותפת למוסך ולמסגר. ו...
עכשיו עומדים על הפרק: -
סככה לטרקטורים
שטח מסודר לכלים נגררים
"פנצ'ריה" (מילה יפה)
ואז - נוכל להרוס את מבנה הפה של המסגריה!
וכן, אני חושבת לעצמי, יעלם עוד שריד מימים עברו.
נ.ב. גגונים - פסולת עד עכשיו לא היתה אפשרות. זה מבצע שלא יכול
להתבצע ע"י אדם אחד לבדו. אם לא תקרנה יותר מדי תקלות, אנחנו מקווים
להתחיל במבצע החודש."

מ.י. ש.מ.ב.ק.ש.

על פי בקשת הנוסעים, חסן יסע

עד צומת מחניים, ביציאות שלו

מהמשק.

ד. תחבורה

אני וסטיתי...

לכל אדם יש סטיות. גם לי.

סטיה אחת שלי היא שאני קורא את "כל סוטה". סטיה שניה, שאותה אני מוכן לגלות, היא שאני נהנה מהקריאה, ולעיתים מתפעל מתוכן הדברים וסגנונם, ומצורתה האסתטית של החוברת! בדרך כלל, יש בעתון זה יופי שירתי, לפעמים כואב וזועק, לפעמים קליל וחיוני. זה מתפה על גסויות והגזמות, וכאלה מופיעות גם בעיתונים אחרים, מכובדים ביותר!

אינני יודע מה יצא מהאפיוזודה הזאת על השער. אני מתפלל ש"כל סוטה" ימשיך להופיע ובאותה הרמה, אחרת אצטרך לחפש סובלימציה, וזה עוד עלול להביא אותי לקרא את ביננו לכין עצמנו!... לגבי ידי, אם כן, לחסל את הפרשה ולחזור מהר ככל האפשר למה שבגין - קורא "סטוס קור אנטה".

ומן השם המפורש הזה, אני עובר לנושא השער. החברים שהגו את הרעיון צריכים בצורה פשוטה ביותר להכיר בכך שעברו הפעם את הגבול המותר! זה קורה. לכל חופש יש מגבלות שהחברה קובעת, ומי שרוצה להתבטא, חייב להסיל על עצמו מידה של משמעת עצמית. בחברה כשלנו, המגבלה הזאת מאפשרת - וכך זה היה עד כה - להביע כמעט כל מה שבלבו של אדם.

אפשר בקלות רבה לקלקל כל דבר, ואחת הדרכים היא לאבד את המשמעת וחוש - הפרופורציה, ולתת לרגשות להעביר אותך על דעתך. השער הזה נושא אופי נאצי, כלומר, הסלידה מבגין - שאפשר להבינה - התערבבה עם אופנה "מסו-סדו-פורנו". והתוצאה היא בדיוק סגנון ה"שטורמר" ובכן בסדר! הטעות נעשתה, ואני מצטער שהעורכים עצמם לא מנעו את חלוקתה של החוברת, כשהוברר להם שהפעם הגזימו. אני הושב שצריך לראות בפרסום חריגה מיותרת, ובהפצה, טעות טכנית ולגשת מיד להכנת הגליון הבא!

ד'ק גולן.

מה שמבלבל אותי ברגעים אלה, הוא, האם אני סוטה או לא?

מתי אדם נהפך לסוטה ומתי מפסיק?

האם זה ענין של גיל, גובה, גודל או השקפת עולם?

האם אני אחד החברים שלא יודע מה כואב, מה פוגע וגם לא מבין משמעות העתון?

האם התרחקתי מרחק כה רב שלשון הכתבות ככתב סתר עבורי?

אם אני לא כנ"ל, אז מי כן? ואם אני כן, אז מי לא?

האם אני מנויה בטעות על עתון שאני מחכה לקבלו?

איני רואה כל סתירה בין צפיותי לקראת "דברי הכפר", לבין אותה צפיה ל "כל סוטה"?

אם העתון מיועד גם לצעירים ברוחם, האם אני צעירה ברוחי?

בעצם, מה זה להיות "צעיר ברוחי", בירה אני שונאת אבל מסוגלת להגיד בקול רם מילים כגון... לא, בעצם להגיד כן, לכתוב לא? כך שאם אינני צעירה ברוחי, מאיזה עול עלי לשחרר אותכם, ואם אני כן צעירה ברוחי קחו כבר את העול ממני.

לא ראיתי את שער "כל סוטה" כך שאינני יודעת איך היתי מגיבה אבל אנא מערכת יקרה, אל תדברו בהכללות על "חברים שלא יודעים" ו"העתון שלא מיועד לכם".

אם אתם (מי זה אתם? צעירים ברוחם או צעירים בגופם?) לא רוצים להתבשל בדיסה של עצמכם (מי זה עצמכם וכו') אל תפסיקו להפיץ את העתון אפילו ל"לא יודעים, לא מבינים ולא נועדים".

תדעו לכם שאלה שמחו נגד השער עשו בזמנם מעשים נועזים, מהפכניים ומסוכנים למען השלום, אחוות אחים והקמת המדינה. מה קרה לכם? אל תגידו לי שכבורת הראשונה שבאצבע מורמת --- נו-נו-נו לכם אז לא מבינים, לא יודעים והעתון לא של הקבוץ. הרי אתם והעתון חלק אינטגרלי של המיוחד שבכפר הנשיא. אם הרימו קול מחאה, נגד מה שנראה בעיני אלו חברים כחסר טעם, זאת לא אומרת שלא כואב, לא מבין ולא אכפת. המשיכו לכתוב וגם לחלק לתומכים, לזקנים ולצעירים (ברוחם, גופם, נפשם ולכם) מחק את המיותר.

רחל אבידור

זו אינה תורה

תמונת השער שהופיע בגליון האחרון של "כל סיטה", צריכה -

לדעתי ללמד את בן־לנו לקח ושעור מסוים בדמוקרטיה בסיסית, שעורכי "כל -
 סוטה" כנראה שכחו, או אף פעם לא נתנו עליה את הדעת, ולא הייתי נדרש לכתוב
 לכתוב מילים אלה כלל, אלא שיתור אדם המזוהה והפעיל בתוככי האידאה של
 השמאל, ומאמין בערכיו, לא יכולתי להישאר שלו לאחר אותה תמונה בה
 נראה ראשו של ראש הממשלה על מגש, ונתקפתי זעם ובוועל נפש, ומעל לכל -
 התביישתי שאותם בתורים אשר היו אחראים לתמונה זו, מתמרים להשתייך -
 לאותו מחנה שלי - מחנה השמאל.

אם במקרה הייתה מופיעה בעיתון הליכוד, "יומן החדשות", תמונתו
 של פרס על מגש, האם אפשר לתאר איזו צעקה היה מחנה השמאל מקים?
 ובצדק! שהרי זוהי אלימות פוליטית במלוא מובן המילה, ואין זה חשוב
 אם היא פיסית, מילולית או "ציורית".

תמונה זו מצביעה יותר מכל על כך שעיתון זה לרד תחת לרמה של -
 התעמולה הפוליטית של מחנה הימין. לא יותר ויכוח קונסטרוקטיבי, לא
 יותר ויכוח ענייני, שהוא הפחדנה של מחנה השמאל.

עברנו למחצית המערש של הליכוד - זבנג! זבנג! זבנג! ובאיזו שיטה? כמובן -
 עריפת ראשים. ואילו אסון יציאתו יש למובן הפוליטי הזה של עריפת ראשים
 במשרדי הממשלה, ברשות השופט ואיפה לא. אבל העיתון הזה שמתגנדר
 בתווית שמאלנית, דוקא הוא גרין להתגלות כעורך הראשים הראשי, כפשיסט
 לכל דבר?

זוכרים את הקריקטורה של חברי הקיבוצים בגליל העליון בדמות חיות
 הפושטות על ק"ש? זוכרים איך הזדעזעו מכך? ובכן, ההתקיימות היא כנראה
 רק עניין של זמן וכאשר זה מגיע זה יותר גרוע, לא בחיות בדמות אדם מדובר
 אלא במוות. להרוג אותו! ואין זה משנה אם זו הייתה הכוונה. כך
 זה נראה.

מה נאמר עכשיו עם ההמוץ המוסח יצעק בכיכרות : מוות לשמעון -
 פרס! מוות לקיבוצניקים! בודאי תאמרו - חוליגנים, כרברים, ליכודנים
 ליכודניקים. האם אתם טובים מהם? אחד ההבדלים הבסיסיים בפילוסופיה
 בין הימין והשמאל הוא שהימין דגל ודוגל עד היום בכוח ואלימות להשגת
 מטרותיו. אם אתם אינכם חולקים בכך מתוכן ורוח התמונה בשער, אינכם
 שייכים למחנה השמאל יותר מאשר ה"בריגדות האדומות", או "באדר מיינהוף".
 (המשך בעמ' מס.)

הבהרה:-

בסיום המאמר "זו אינה הדרך", כתבתי גם שלא היתה למזכירה זכות להוציא את "כל סוטה" מתאי הדאר של החברים. מתברר שטעיתי. לא המזכירה הוציאה בשרירות לב כביכול את "כל סוטה" מתאי הדואר, אלא המערכת עצמה, וזאת לאחר שהתקיים דיון מערכת "כל סוטה", והמזכירה, ובסופו של דבר סוכם כך, וברוח טובה, כפי שהבנתי, כל זאת נמסר לי ע"י המזכירה עצמה. הלכה הנלמדת הוא שלהבא, במקום להאזין לרכילות ושמועות בנוסח טלפון שכור, יותר פשוט וידידותי נכון לגשת למקור עצמו, במקרה זה, המזכירה, ולקבל את המידע המדויק, ואני מצטער שלא חשבתי על כך תחילה, ומתנצל בפני איריית. חתומה: אילן המאירי

הכלבים הללו.....

נזק של \$ 7000, נעשה בצאן על ידי כניסת כלבים של חברים לצאן, ורדיפה אחר הכבשים. חברים חייבים לשמור על הכלבים שלהם. במידה וימצא באזור הצאן כלב, אותו כלב יצטרך להיות קשור או שרשרת או שיצטרכו להוציא אותו מהמשק! בגלל נזקים ולכלוך שנגרמים על ידי כלבים, תחת חדר האוכל, יש סכנת אסון לכלבים להיות באזור חדר האוכל בכלל! וועדת כלבים

למדריכי דודו שלום רב!
לאור סערת הרוחות על הצנזורה ותוכן "כל סוטה" שאתה אחד -
מעורכיו, אני יחד עם חברים רבים ציפיתי לראותך בשיתה שנערכה בשבת,
כאפשרות להעלות דעות מצד קוראי העיתון לגבי תוכן "כל סוטה", ומקום
הצנזורה.
עצם זה שאתה לא נכחת, היה בכך זלזול בדעות הציבור ורגשותיהם לגבי
העיתון שהוא חלק מכפר הנשיא.
הדבר נראה כהצהרה מצידך שאינך מעוניין בכלל לדעת ללב החברה.
צר לי מאוד דודו, שהתנהגותך זהה לחלוטין לזה של "ידידך" מר שרון.
מר שרון אינו מעוניין להקשיב או לדעת ללב הציבור. אלא למטרותיו.
אך לשרון ישנו יתרון אחד, הוא נבחר בצורה דמוקרטית.
אמנם, הפעם היתה זו שיחת חברים ולא ישיבת קבינט החוץ והבטחון של
הכנסת, אך מקומך היה שם.

יניב ב. י.

שלום משק יקר,
לא, אינני כפופית טובה, אנו גם אנו אסירי תודה
ובכל פעם שמגיע כזה משלוח, נס הנוכח. נס פורים
לכבוד הנכדים. אני תושבת "נו" - גם אני אכתוב
איזור מילה של תודה,
אבל תמיד, נדמה לי, צריך להגיד קצת יותר
ועד שאני מגלגלת מה לכתוב וכיצד -
ואולי גם תשובה לדודו - ואולי - תשובה
לזה ולזו ונערמות להם המילים - והיד נעלמת וזה
והדף, הוי הדף איפה הוא, ועוברים הימים - נ
שנה עוברת....!
תודה רבותי. בהזדמנות זו על הכל. כאן שוב שמש וחם ורק כשהרוח נורא
מיבבת אני מתגעגעת לאקליפטוסים שלידי הבריקה. כל אחד והאות שלו.
היו ברוכים ומוזמנים אלינו - תשאלו את לאה - כמה יפה כאן.
אוהבים - גידי, מרב, אורי ועינה ממצפה עצמונה.

ביננו לבין עצמנו..... (מן הגליון שלא הודפס)

שיחה עם המזכירה בקשר למשבר " כל סוטה "

הרקע:- הדר האכל בצהרי יום ו' האחרון, דמה בחלקו האנושי לסיר לחץ

שעומד להתפוצץ.

אלה " שידעו " על ה"צנזורה" שהוטלה על "כל סוטה", ספרו

לאלה שלא ידעו.

אלה שהצליחו לקבל את עלון-הצעירים לפני שהוצא מתאי הדואר,

הראו לאלה שלא זכו, את השער השנוי במחלוקת.

הויכוחים גלשו לסוגים גבוהים. להלן רשום של שיחה עם אירית

בקשר לעובדות:-

אירית:- ביום שישי האחרון הגעתי למשרד מוקדם כבכל יום. כבר משעה -

06:00 באו אלי חברים ואמרו לי ששערו של " כל סוטה " -

עלון שנושא עליו את השם כפר הנשיא - עובר כל גבול.

כידוע עלון הצעירים אינו נשאר במשק, אלא מגיע החוצה וגם -

לכניס בחו"ל.

אינני צריכה לספור לך שעבודת המזכירה מקיפה ומסועפת -

זה כל אחד יודע, אני מקווה - וראיתי את השער רק בסביבת השעה

11:00.

מיד התיעצתי עם הבר"ם שעובדים בקדמה והתגובות היו זהות:

שהופעת עלון עם שער כזה יזיק לקבוצה.

החלטתי להכניס את העלון למשרדי עד שאוכל לשתף עם רונן על -

בעיות השער. רצח הגורל ובשעה ההיא הגליונות כבר היו בתאים.

בקשתי להוציא אותם עד לפגישתי עם רונן.

אני מדגישה שלא היה בכוונת אף חבר בתפקיד או שלא בתפקיד לפגוע

במישהו ולא בזכויות כל שהן.

שוחחתי עם רונן, שהסכים שהשער עובר את גבול המותר ואמר שחשב

כן קודם והרגיש שעצם הדפסתו תהיה שגיאה.... אבל משום מה הודפס.

רונן קיבל שיש להחליף את השער. זהו.

המשכנו לשוחח וכשיברנו על חופש וזכויות אמרה אירית דבר שיש בו

הרבה חכמה שבעצם ידועה לכולנו אבל שמעדיפים לשכח ולהשכיח אותו!

(המשך בעמ' מס.)

בינוני לבין עצמו - המשך...

כל חברה, אפילו הפרזמיטית ביותר, חייבת להגביל את החופש שלה, אחרת היא לא תקיים.

המרור עציון

דבריו של לו הספיקו, מלפני שבוע, על אודות הרגלי הקריאה של הוריו - הצעיר, היתה הנרעה שאסור להזניח אותה. לפי דבריו: - "דבר אחד ממשיך להתבלט ולהואיר, והוא העדר כמעט מוחלט של קוראים מבני הנעורים". מה קורה כאן? האם בני הנעורים שבים גיל בור מצורה לבין "ב הם כה - עמוסים שאין להם מנאי לקריאה? האם אנחנו מנדלים דור שיעדין לקבל את המיוע שלו מן הסליבריה ולא יגיע את ההנאה שיש בקריאה? הפתרון נמצא בליד ההוריה ולא רק ביד המונכחים. אפשר להגביל את שעות הצפייה הסליבריה ואפשר להידל (הב"ס) קוראן - ספרים כחלק מן הלמידה.

וביחס לעומדה "היור" שבא קוראים כמעט רק באנגלית", (דורי לו) האם זה אומר שצנזרים אלה ישמרו את לשונם הורד כדי לבדוק מתנדבות? או כדי לשפר את סביבתם להתמודד כנטיעה בוד"ל, או כדי שירכלו לזכות מדריכי תיירות?

מסימני השבוע

* תנועת שלום עכשיו ישתה תפנית בדרכה, יתגייסה לשותפות עם תנועת השכונות. יש כנראה משהוא ב"שלום עכשיו" שהבין שלמחאה בלבד אין כח לשנות - בסופו של דבר ושיש לצרף אליה גם עשייה. מן יתן והשותפות הזאת בין תושבי השכונות המונחות לבין תנועת המחאה תביא להבנה בי-צדדית בין-מעמית ותביא לשנוי מני השכונות.

(המשך בעמ' 18)

ביננו לבין עצמנו - המשך...

* ועדת ההצעות מחפשת כנרות חבר או חברה לרכז את ועדת ההנצחה. מוזר: אפשר למצוא רכוז לכל ועקה - בריאות, תרבות, חגים, החבר המהבגר חנוך, ספורט, הורים, כלבים ועוד. אבל לא לדאוג לשני תחומים בחינוך והם סדורי אבלות ודאגה לתעוד קנרות חיי חברי ותושבי קבוץ זה. תגובות של כמה שפנו אליהם:-

- "מה אני מתאים רק לעסוק במתים?"
- "זה בשביל זקנים".
- "אני לא מספיק סקטי בשביל זה".

* אוי הכדורסל הזה. לראות שני משחקים של מכבי ת"א בשני לילות רצופים זה שגעון במלא מובן המילה.

- ההערות שקלטנו היו כאלה:-
- ברקוביץ וארואסטי חייבים ללכת.
- ארל ויליאמס הוא שחקן נפלא. שמתם לב שמשחקן הפך טוב ותוקף יותר מאז שהתגייר?

- זה לא טוב ללב שלי.
- הרוסים האלה, איפה הם מגדלים את הענקים?
- נו מילא, אבל נגד האיטלקים אנחנו נקבל חוקן.
- מי שחושב כך הוא תביסתן, בוגד ולא ציוני.

* ספורט חדש הגיע למדינה. כשאין לך מי להתקיף, תרביץ לאמצעי - התקשורת או לצוותי הטלביזיה.

אחרי הצלחת בעלי הדוכנים של מחנה יהודה שתקפו צוות רדיו בחודש אשרי הלכו בעקבותיהם אוהדי בית"ר ירושלים שתקפו צוות טלביזיה שצלם שער שהובקע ע"י שחקן ערבי. אבל הכדור נמסר לו ע"י יהודי. (בוגד?!)

אריק

לפני כ-20 שנה, תכננו ובנינו מרכז קהילתי חדשני וכו', תחת גג אחד, כמעט כל המוסדות שחבר קבוץ זקוק להם. לכל הזרעות פריצת דרך שבאה להחליף פיזור מוסדות בכל מיני מבנים בכל רחבי הקבוץ, אם גבול במיוחד ואם לאו. כך היה בוזג וכך בהוג בהרבה קבוצים עד היום.

אך המציאות היא חזקה ואף מהיפה יותר בהתפתחותה מראית המתכננים ואנשי החזון. הקבוץ גדל, דווקא די לאט, הצרכים מתרחבים ומתגוררים ושוב אין הבנין די גדול להכיל את כל מוסדותיו. המרכולית הוצאה, הספריה מתפוצצת, ולאנשי המנהל אין מקום לדון בדיוניהם ולקבל קהל.

הדיון לפני כמה שבועות בענין זה של חדרי הנהלה, העלה את מחשבותי על קוים שאני מתכוון לפוט כאן. והנה באה חובות של "יחד" המאשרת ומחזקת את גישתי. כפי שדברנו באספה שלנו על "מרכז ביהול" כך כתוב ב"יחד" על "מרכז בריאות ושיקום". לא קשה להרחיב את היריעה ולחשוב על מרכזים אחרים: ספורט, בידור, שרותים ועוד... האם מרוב מרכזים נצא מפורזים?

בראה לי באמת שמבחינת ראית את מגוון הצרכים יש צורך במספר מרכזים וחלוקת תפקודם מתבהרת עם השנים. ברור שאין אפשרות להקים את כולם בבית אחד אך אם המגמה הכללית בקלחת בין אנשי התכנון יהיה אפשרי למבוע הרבה שגיאות, כפילוליות, הוצאות, ואי בוחות הציבור.

אלו סוגי המרכזים שאני מציע:

1. מרכז ביהול: מזכיר, דאר, הדפסות, ביהול משק ועבודה, הנהלת-חשבונות, ויכוח קביות, ישיבות.
2. מרכז בריאות: מרפאה, חדרי חולים, רופא שיניים, פיזיותרפיה, חבית אמבולנס.
3. מרכז שרות לחבר: חשמליה, סנדלריה, קופה, מספרה, קוסמטיקה, מרכולית, חנות בעליים.
4. מרכז עסוק לחבר: ספריה, חדרי מלאכה ותחביבים, ספורט והתעמלות.
5. מרכז הלבשה: כל הקשור בהלבשה כולל מתפרות.

המשך בעמ'

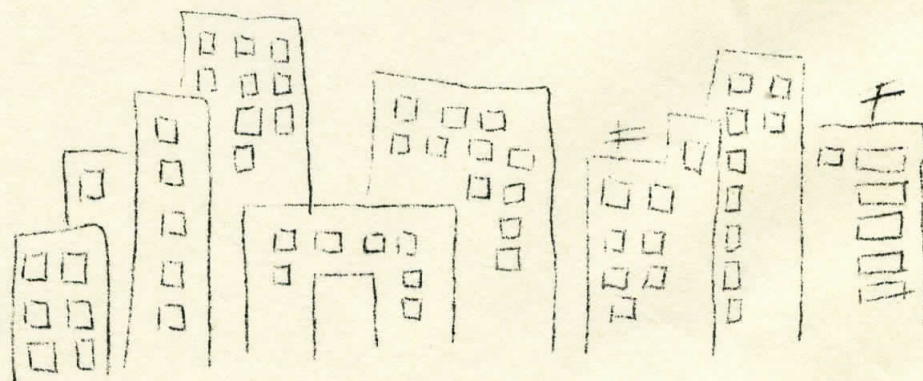
בתכנון מרכזים אלה, עלולה להיות מלכודת בחיקוי תכנונים עירוניים. למשל, המרכז הביהולי יידמה לבנין משרדים עירוני או מרכז הבריאותי יידמה לאיזה מוסד של קופת חולים מבלי לקחת בחשבון את אופי הציבור המשתמש בו.

חמישה "מרכזים" כאלה, וכל אחד יכול לדמין לעצמו את צורת כל אחד מהם ואת גודלו הם בראים כחיצוי יקר, ובלתי מציאותי מכמה בחינות. אך רבים ראו את חדר האוכל שלנו לפני 20 שנה כשתכנונו אותו כמוגזם ובלתי מציאותי.

מה שאני העלתי כאן הוא קו מחשבה בלבד. אך הברירה שאני רואה היא הקמת מבנים טרומיים בכל מיני מקומות במשק ולחץ גובר להסב דירות מגורים לצרכים אחרים. התוצאה תפקוד לקוי ושרות פגום לציבור העובדים במוסדות אלה ולפונים אליהם גם יחד.

אסכם בהערות שוליים בקשר לתכנון ומתכננים. לפני כמה שנים הזדמנה לי שיחה ארוכה עם מתכנן בתנועה הקיבוצית, הוא אמר לי בצורה נחרצת: "אל תצפה מהמתכנן ליזום פרוגרמה לפי ראות עיניו אתה הוא המזמין אצל המתכנן. אם אתה מזמין פתרונות לבעיות הקטנות זה מה שתקבל. אם יש לך ראייה לרחוק, ואולי גם חוש אסתטי תוכל להזמין תכנונים בהתאם". בקיצור, אם תרצו...

טומי.

עניני קליטה

החל מהראשון לפברואר תש"ה אצלנו משפחה צעירה מירושלים אשר בן זקת אפשרות של קליטה בקיבוצנו.

במשפחה 4 נפשות: אבי רובינסון בן ה-28, במקור מארה"ב, הנמצא בארץ מגיל 17. הוא למד כלכלה באוניברסיטה העברית ועובד כעת במשרד החוץ. אירנה רובינסון בת ה-29, נולדה במקסיקו לזוג "צברים", הגיעה ארצה להשלים לימודיה באוניברסיטה העברית ושם פגשה את אבי והתחתנו. לארנה תואר ראשון באנגלית ותואר שני בפסיכולוגיה וקדמוניקציה. לזוג 2 ילדים: יואב בן השנתיים וטאיה בת 5 חודשים.

במשך התקופה הקצרה הזאת המשפחה תגור במה שנקרא בשפה הפנימית שלנו "בב-7" (יעני-ליד חרופא) ויעבדו לטרוגין לפי הוראת הסדרן. המעוניינים להזמנם לארוחת 4 או ארוחת ערב במוצאי שבת, נא לפנות לרחלי פוכס או רותי ע.

שוש ס'	אירית ב"ח	נוכחים:
מופתי ל'	מיכאל ד'	
הרי ל'	ג'ורג' ר'	
אורי ש'	עפרה מ'	

- (1) לוח המודעות המרכזי (בהשתתפות קרול ב')
הוחלט שלוח המודעות המרכזי ישמש להודעות בשפה העברית בלבד. הועדויות והחברים המטפלים באוכלוסיה שאינה דוברת עברית ידאגו לפרסום מודעות בשפה האנגלית.
- (2) בעיות השמירה (בהשתתפות ג'ורג' נ')
המזכירות שמעה בדאגה דו"ח מטעם הרב"ש על מצב השמירה בקבוץ - כולל תופעות של הזנחת התפקיד, חוסר נוכחות, נסיעות למרחקים וזלזול. המזכירות מדגישה חשיבות קיום השמירה התקינה, לפי הוראות הקבע המובאות מועדת הבטחון. מקרים של זלזול בתפקיד השמירה יובאו לברור בפני המזכירות.
- (3) המזכירות מברכת בקשתו של מיכאל כהן לסיוע כספי להקלטת יצירה מפרי ידיו בקול ישראל.
- (4) המזכירות רואה בברכה גיוסה של מרגלית כהן לשנת שרות שלישית בקבוץ רתמים
- (5) הקמת ארכיון ומוזיאון (בהשתתפות אסף מ')
המזכירות רואה בחיוב את הרעיון של אסף מסר להקמת מוזיאון וארכיון. לצורך כך יוקם צוות שיעלה רעיונות ויבנה תכנית לממוש הרעיון.
- (6) שינויים במערכת נהול המשק (בהשתתפות אדי נ')
המזכירות ממליצה, עקב שנויים במערכת נהול המשק, לשנות את הועדות הבאות: לצרף מרכז השרותים לוועדות המשק, כח-אדם ועבודה, וכמו כן לצרף תמחירן לוועדת המשק. כמו כן, שמרכז ועדת הצעות יהיה חבר בוועדת כח-אדם.
- (7) מועצת המנהלים של המפעל החדש
המזכירות ממליצה לאסיפה לבחור ב-4 חברים: מכאל כהן, מכאל דוארי, יוסי כץ, אוסי אדלשטין, כנציגינו במועצת המנהלים של המפעל החדש - "הבונים מוצרי צנרת בע"מ" - שהקמנו בשותפות עם כור. (גם לכור יהיו 4 חברים במועצת המנהלים).
- (8) ועדת הסמים
הובאו מספר שמות להקמת ועדת הסמים, העומדת לחדש את פעולותיה. השמות יופיעו על לוח המודעות ויובאו לאשור האסיפה הקרובה.
- (9) דניאלה לופוב
ועדת הבנים ממליצה למזכירות לאשר נסיעה של דניאלה לביקור של חודש ימים אצל אביה בקניה. העניין סודר עם הצבא.

PARENTS' PAGE

25.1.1983

SO WHAT'S NEW ??

Our local "Kag" (Divrei Hakfar) has difficulties in finding typists - and there are other technical Zores - hence the irregularity in appearance & issue. But our editor Eric is trying every means to bring out the paper weekly and it is thanks to him, mainly, that I had something to translate this week,

- Two exhibitions of our artists showing in various places right now. One of Dov Collet's photographs in the Jordan Valley and Metulla - and the other, of Gila Mader's pupils (amongst them Shosh Epstein, Franki Glick and Zvia Katz) of artistic embroidery in Jerusalem. Very complimentary reports have come in about both events.

- Elisha Wolffin obtained a month's leave from the army to visit his parents in London. He took with him a suitcase full of love & greetings from us all. Roni Butow (adopted by the Tene Family) returned from a similar journey a few days ago.

- Ruth Gilad (we can now stop calling her Shaula's Mother) has agreed to be responsible for the childrens Library.

- Have you noticed the lovely new plants and ceramic pots, which have appeared underneath the Dining Room, near the stairs. A pleasure to the eyes.

- Sunday night the Asefa (General Assembly) voted to close down the Fish-Ponds. This fact was already "celebrated" (or should it be called a "wake"?) on Friday night. Whoever didn't taste the beautiful fish & chips served by local waitresses, or listened to generations of Fish-Pond workers tell their stories - missed a truly nostalgic and very special evening.

- Ora (Ben-Zvi) and husband visited the family for a few weeks and it was so nice to see them here amongst us.

- All the best to Efrat Edelstein in her new status as a civilian, having just finished the Army. And many good wishes for an easy and peaceful time to Eres Upfroot, who is just starting his Army service.

- Speedy recovery to -- Jeremy, who is home after a knee operation.
Paul B. " " " " a few days in hospital.
Shulamit Franks, who is in Zfat hospital after surgery,
and last but not least, to Netta & Sheila, who are also in Zfat for a couple of days.

Following is the programme for the TU B'SHVAT Celebrations this week-end:

Friday Evening: 6.50 - "The Seder of the 4 Cups of Wine", renewal of an old tradition, together with the Shabat meal.

9.15 - "Health through Vegetarianism" - Lecture by Yehudit Stahl of Moshav Amirim, also Yoga Exercises will be shown.

11.00 - Famous Australian Film "Picnic at Hanging Rock".

Shabat: 10 - 12.00 - Treasure Hunt. Family Game organised by the local school. Meet by the school playground.

12.00 - Sale of House Plants underneath Dining Room.

4.00 - Tree Planting Ceremony. Meet at the Amphitheatre for Ceremony and procession to site.

MAZAL TOV !

Birthdays

23.1 - Roy Boskila
Nimrod Palma	30.1 - Mrs. Clarice Berman
Israel Hadar
Dina Kramer
24.1 - Dorit Nemenof
Ofir Shuval	1.2 - Shosh Solomon
Willy Pinkus
Dudu Palma
25.1 - Mufti Lifschitz
Melvin Simons
David Franklin
Talya Markovitz	2.2 - Lital Amar
26.1 - Lu Segal	4.2 - Bob Vinio
Jean-Marc Dayan
27.1 - Jane Telem/Potash	5.2 - Ruthy Lifschitz
Aya Parchi
(Waterman Granddaughter)
28.1 - Yizchak Eder
Inbal Sigdon
(Nizan Granddaughter)	
29.1 - John Harmatz
Raviv Perlson	

Anniversaries

24.1 - Liby & Len Weintraub
Peta & Danny Chayat
28.1 - Lea & Nachman Katz